

- a) dla emeryta — 440 zł miesięcznie,
- b) dla emerytowanego pracownika nauki — 660 zł miesięcznie,
- c) dla wdowy — 220 zł miesięcznie,
- d) dla wdowy po pracowniku nauki — 330 zł miesięcznie,

wysokość zaopatrzenia emerytalnego ustala się w kwotach wyżej podanych.

§ 5. Wysokość zasiłku przewidzianego w art. 8 i 9 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. Nr 42, poz. 304) oraz w art. 9 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o zniesieniu odrębnych systemów emerytalnych dla pracowników b. związków samorządu terytorialnego oraz ich przedsiębiorstw i zakładów (Dz. U. Nr 44, poz. 407) wynosi:

- a) dla emeryta — 140 zł miesięcznie,
- b) dla wdowy — 93 zł miesięcznie,
- c) dla sierot — kwotę równą zasiłkowi przysługującemu sierotom w myśl przepisów o ubezpieczeniu rodzinnym,
- d) dla dzieci emeryta — kwotę równą zasiłkowi przysługującemu na dzieci w myśl przepisów o ubezpieczeniu rodzinnym.

§ 6. Jeżeli w wyniku obliczenia zaopatrzenia emerytalnego (zasiłku) przypadają do wypłaty końcówka w groszach, to do 49 gr zaokrągla się w dół, zaś ponad 49 gr w górę do pełnego złotego.

§ 7. 1. Emerytom (wdowom, sierotom) b. związków samorządu terytorialnego oraz ich przedsiębiorstw i zakładów, którzy nie zostali jeszcze zaszeregowani przez prezydium rad narodowych i na skutek tego zaopatrzenia emerytalne wypłaca im Zakład Ubezpieczeń Społecznych na zlecenie tych prezydiów, zaopatrzenia te wypłaca się w dotychczasowej wysokości, przy zastosowaniu jednak przepisów § 3 rozporządzenia.

2. Podwyżka zaopatrzenia emerytalnego dla tych osób przypadająca do wypłaty od dnia 4 stycznia 1953 r. w myśl zasad niniejszego rozporządzenia nastąpi przy dokonaniu dla nich wymiaru zaopatrzenia na podstawie prawomocnej decyzji o zaszeregowaniu, wydanej w trybie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1951 r. w sprawie zaszeregowania osób, które pobierają lub pobierały uposażenie emerytalne z funduszków samorządowych, do odpowiednich grup uposażenia (Dz. U. Nr 13, poz. 100).

§ 8. Wyrównanie podwyżki za miesiąc styczeń 1953 r. wynosi 90% podwyżki miesięcznej.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1949 r. w sprawie wysokości zaopatrzeń emerytalnych i zasiłków (Dz. U. Nr 42, poz. 314).

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 4 stycznia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

22

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 stycznia 1953 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 22 marca 1952 r. w sprawie zaopatrzenia dla byłych właścicieli i dzierżawców aptek przejętych na własność Państwa.

Na podstawie art. 8 ust. 9 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o przejęciu aptek na własność Państwa (Dz. U. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 marca 1952 r. w sprawie zaopatrzenia dla byłych właścicieli i dzierżawców aptek przejętych na własność Państwa (Dz. U. Nr 15, poz. 92) wprowadza się następujące zmiany:

§ 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Renta dla osób, które nie posiadają majątku podlegającego podatkowi od nieruchomości lub gruntowemu ani źródeł przychodu podlegających podatkowi obrotowemu bądź dochodowemu, wynosi 185 zł, a dla innych osób — 123 zł miesięcznie.

2. Rentę przysługującą osobom będącym farmaceutami zwiększa się o dodatek w kwocie 21 zł, jeżeli samodzielnie kierowały apteką przez okres do 10 lat, w kwocie 41 zł, jeżeli wykonywały te czynności przez okres do 20 lat, a w kwocie 62 zł, jeżeli wykonywały te czynności przez okres dłuższy. Dodatek ten wchodzi do podstawy wymiaru renty wdowiej i sieroczej.”

§ 2. Za miesiąc styczeń 1953 r. należy wypłacić wyrównanie w wysokości 90% podwyżki miesięcznej.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 4 stycznia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

23

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 stycznia 1953 r.

w sprawie obowiązku uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy na rok 1953.

Na podstawie art. 3 i 10 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się dla podatników podatku gruntowego obowiązek uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy na rok 1953 bez wezwania organu finansowego.

2. Wysokość zaliczki określonej w ust. 1 wynosi 50% kwoty wymiaru podatku gruntowego ustalonego za rok 1952, po zastosowaniu ulg wynikających z art. 11 ust. 1—5 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 38, poz. 233 i z 1952 r. Nr 32, poz. 215) oraz rozporządzenia Ministra Finansów

z dnia 14 lipca 1952 r. w sprawie obniżenia podatku gruntowego dla członków zrzeszeń uprawy ziemi (Dz. U. Nr 32, poz. 222).

3. Dla podatników, dla których obowiązek podatku w podatkowym gruntowym powstał w dniu 1 stycznia 1953 r. z tytułu objęcia w posiadanie gospodarstwa rolnego lub ustania okoliczności uzasadniających zwolnienie od podatku, podstawę obliczenia zaliczki stanowi kwota podatku gruntowego, która byłaby ustalona z posiadane-go gospodarstwa według zasad obowiązujących w 1952 r., gdyby podatnik był w tym roku posiadaczem tego gospodarstwa lub nie korzystał ze zwolnienia od podatku.

4. Podatnicy, którym przysługują w 1953 r. ulgi w podatku gruntowym na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1952 r. w sprawie ulg dla członków rodzin żołnierzy kadrowej służby wojskowej w podatku gruntowym oraz w wykonywaniu świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. Nr 11, poz. 70), wpłacają zaliczkę, obliczoną w sposób określony w ustępach poprzedzających, zmniejszoną o odpowiedni procent, nie więcej jednak niż o 450 zł.

5. Zaliczka płatna jest w dwóch równych ratach do dnia 28 lutego i do dnia 15 maja 1953 r.

§ 2. Upoważnia się prezydya gminnych (miejskich) rad narodowych do zaniechania ustalenia w całości lub

części zaliczki na podatek gruntowy na rok 1953 w przypadku:

- 1) gdy podatnik przystąpił i włączył grunty do zarejestrowanej rolniczej spółdzielni produkcyjnej;
- 2) gdy podatnik przestał być właścicielem (posiadaczem) gospodarstwa rolnego lub jego części;
- 3) gdy podatnikowi według obowiązujących przepisów przysługuje na 1953 r. zwolnienie od podatku gruntowego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

24

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 stycznia 1953 r.

w sprawie wysokości zasiłku rodzinnego.

Na podstawie art. 4 ust. 1 dekretu z dnia 23 października 1947 r. o ubezpieczeniu rodzinnym (Dz. U. z 1947 r. Nr 66, poz. 414 i z 1950 r. Nr 20, poz. 170) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zasiłek rodzinny wynosi miesięcznie:

- a) na jedno dziecko, na które przysługuje zasiłek — 65.— zł,
- b) na dwoje dzieci, na które przysługuje zasiłek — 145.— zł,
- c) na troje dzieci, na które przysługuje zasiłek — 240.— zł,
- d) na każde następne dziecko, na które przysługuje zasiłek, poczynając od czwartego — 100.— zł.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do sierot.

§ 2. Rodzicom (opiekunom), których łączna suma płac lub rent (zaopatrzeń) nie przekracza 900 zł miesięcznie, wypłaca się — oprócz kwot, określonych w § 1 — dodatek mleczny w wysokości 10 zł miesięcznie na każde dziecko, nie mające ukończonych siedmiu lat. Dodatek mleczny wypłaca się jednocześnie z zasiłkiem rodzinnym i na tych samych ogólnych warunkach, jakie obowiązują w zakresie uprawnień do zasiłku rodzinnego.

§ 3. 1. Zasiłki rodzinne i dodatki mleczne w wysokości określonej w §§ 1 i 2 należy wypłacać pracowni-

kom co miesiąc, począwszy od wypłaty za miesiąc grudzień 1952 r.

2. Zasiłki rodzinne i dodatki mleczne w wysokości określonej w §§ 1 i 2 należy wypłacać emerytom i rencistom oraz dla sierot począwszy od wypłat, których termin przypada w styczniu 1953 r.

§ 4. 1. Tracą moc ust. 1 lit. a), b), c) i ust. 2 § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 23 lutego 1949 r. w sprawie wysokości zasiłku rodzinnego (Dz. U. Nr 18, poz. 124) oraz rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 10 lutego 1950 r. o wysokości zasiłku rodzinnego (Dz. U. Nr 6, poz. 62).

2. Pracownikom, którym za miesiąc grudzień 1952 r. wypłacono zasiłek rodzinny obliczony na podstawie dawnych stawek, należy wypłacić wyrównanie do wysokości stawek, określonych w §§ 1 i 2.

3. Emerytom i rencistom oraz dla sierot należy za okres od dnia 4 stycznia 1953 r. do dnia najbliższego terminu płatności wypłacić wyrównanie w wysokości 1/30 podwyżki przysługującego zasiłku za każdy dzień.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

St. Zawadzki

25

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 20 stycznia 1953 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 5 lipca 1948 r. w sprawie wykonania art. 9, 44 i 56 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim.

Na podstawie art. 9, 44, 56 i 78 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. z 1945 r. Nr 22, poz. 131 z późniejszymi zmianami) oraz §§ 1 i 2 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 września 1951 r. określającego kompetencje władz naczelných w sprawach zaopatrzeń i zasiłków (Dz. U. Nr 51, poz. 364) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej i Ministra Skarbu z dnia 5 lipca 1948 r. w sprawie wykonania art. 9, 44 i 56 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. Nr 35, poz. 242) wpro-

wadza się zmiany następujące:

- 1) w § 1 kwotę 400 zł zastępuje się kwotą 17 zł, a kwotę 550 zł — kwotą 23 zł;
- 2) w § 3: w ust. 1 kwotę 250 zł zastępuje się kwotą 10 zł,
w ust. 2 kwotę 300 zł zastępuje się kwotą 13 zł.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 4 stycznia 1953 r.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

St. Zawadzki

Reklamacje z powodu niedoreczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw U. R. M. (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 19 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/43.
Administracja: Administracja Wydawnictw U. R. M., Warszawa, ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.